

Amerika hosszú és véres verg?dése

2024 január 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Valójában nem több, csupán egyetlen szabály van: a pofa be!

„Nem hagyhatjuk, hogy Oroszország gy?zzön, hiszen Európa és Oroszország összes szomszédjának biztonsága megkérd?jelez?dik. Ha Oroszország gy?z, megn? a nemzetközi rend kialakult szabályai be nem tartásának kockázata” – aggodalmaskodott Emmanuel Macron francia elnök a minap. Hiába a krokodilkönnyek, ez aligha aggódás, mintsem közönséges riogatás. Macron is nyilván tisztában van vele, az orosz medve nem óhajt a NATO-val hadba lépni, csupán eltakarítja történelmi földjeir?l az amerikaiak ukrán bábkormányát, kisepr?zi onnan a BlackRockot és tettestársait, akik bagóért fölvásárolták az országot.

Tán a francia elnök is kapizsgálja: Oroszország azokra jelent veszélyt, akik évekig nehéztüzérséggel l?tték az orosz kisebbséget.

De hát az ilyenek – a saját állampolgáraikat lövet?k, no meg a törvényes kormányt puccsal elkerget?k, a nemzetiségek anyanyelvhasználatát korlátozók, az ellenzéki pártokat, tévéket betiltók – ellen egy úgymond „szabályokon alapuló világrendben” elvileg mindenkinek egy emberként kellene föllépnie.
Ukrajna esetében mégis azt látjuk, hogy a 2014 és 2022 közötti ordas b?nöket éppen azok egyetértésével, támogatásával – s?t, attól tartok: tervei szerint – követték el, akik úton-útfélen szabályokról meg világrendr?l papolnak.

Gátlástalanságuk és cinizmusuk oly mérték?, hogy utóbb szenvtelenül be is ismerték (Angela Merkel szájával): átverés volt a két minszki megállapodás, csupán id?húzás gyanánt kötötték azokat Vlagyimir Putyinnal, hogy annak leple alatt szügyig fölfegyverezzék Zelenszkijéket, s fölkészítsék ?ket a készakarva kiprovokált, utolsó ukránig vívandó kamikazeháborúra. Hiszen csak szlávok, kelet-európaiak hullanak, ?k meg föláldozhatók, ahogy id?sb Soros fogalmazott, az egész háborúsdi pedig remek befektetés, tudatta több másik amerikai háborús héja.

(Róluk szól a Warpigs cím? örökbecs? nóta.) Ezért torpedózták meg 2022 tavaszán az angolok és az amerikaiak a békekötést: dugába d?lt volna a nagy üzletük.

Szabályokon alapuló nemzetközi rend, sóhajtja Macron. Hát igen. Mint például Líbiában, ugye? Ahol a franciák vezérletével szétbombáztak egy szuverén országot, meggyilkolták annak nem elég kezes vezet?jét, elszabadították a poklot egy azóta is tartó polgárháború formájában. Egyúttal megnyitották a zsilipeket az afrikai népvándorló áradat el?tt. Tán épp ez volt a f? cél. A mesterterv. Ha valóban létezne olyan, hogy szabályokon alapuló nemzetközi rend, akkor a Líbiát szétbombázó latorállamok máig kukoricán térdepelnének, gazdasági embargót nyögnének, kizárva a SWIFT-b?l, sporteseményekr?l, külföldi vagyonukat pedig befagyasztották, illetve Líbia újjáépítésére fordították volna. Ám, mint tudjuk, ilyesmi nem történt. Így már csak emiatt is kételkednünk kell benne, hogy holmi jótékony szabályok irányítanák a világrendet, miként azt Macron elnök sugallja.

Ugyan hol tartózkodtak ezek a bizonyos szabályok, merre kószált ez az állítólagos nemzetközi rend, amikor Koszovót a NATO – ENSZ-jóváhagyás nélkül – kibombázta Szerbiából (Jugoszláviából)? Hol volt akkor a szuverenitás, a területi integritás? Népszavazásra sem volt szükség, hogy meghúzzák az új határokat. Amerika úgy akarta – úgy is lett, punktum.

Ahogyan Trianonnál sem engedtek (egy kivétellel) népszavazást a gy?ztesek, különben dugába d?lt volna gonosz tervük, Magyarország maradt volna a történelmi hazánk legalább kétharmad része, ha nem több. A Nyugatnak viszont mesterséges, neki lekötelezett pufferállamokra volt szüksége és arra, hogy az „Oszd meg és uralkodj!” jegyében Közép-Európában elhintse az örök viszály magvait. Sikerült.

Tán keveseket lep meg: a világpolitikát az önz? érdek, a nyers er?, az er?szak, a pofátlanság mozgatja. Az viszont folyton ámulatba ejt, hogy némelyek mindezt, s?t még a népirtást is képesek „szabályokon alapuló világrendnek” becézni. Hogy akadnak ma is nem kevesen, akik ártatlan képpel magyarázzák, mennyire helyénvaló volt meggyilkolni sok millió vietnámi, koreai, iraki, afgán, szír honpolgárt, mert hát az Amerikai Egyesült Államok ezzel is a demokráciáért, a szabadságért, az emberi jogokért küzdött. S bár nyolcszáz vagy hány katonai bázisa van világszerte, és annyit költ a hadseregére, mint a világ többi állama együttesen, mégis folyton másokra mutogat, hogy veszélyeztetik a világbékét. Aztán valahogy folyton megel?z? háborúkat kénytelen indítani, puccsokat szervezni, polgárháborúkat kirobbantani, szövetségese gázvezetékét fölrobbantani, persze szigorúan önvédelemb?l. Aha.

Valójában a Föld Urának nem magát, nem a területét kell védenie, hisz soha senki nem fenyegette. Hanem világuralmát. Azt a repül?gép-hordozóival kivívott el?jogát, hogy úgy fölözze le a világ javait, ahogyan neki tetszik. Ám ennek mostanában vége szakadt. Világuralma megingott, összeomlóban van. Már csak az a kérdés, helyi háborúkkal vagy nagy világégéssel próbálja késleltetni az elkerülhetetlen végzetét.

Itteni csápjaik, a brüsszelita sóhivatalnokok is éppen annyira szeretve tisztelik a szabályokon alapuló világrendet, mint gazdáik. Saját törvényeikre a sztratoszféra magasából tesznek. Ha kell, úgy fogadják el Sargentini vádiratát és indítják meg Magyarország ellen a hetes cikkelyes eljárást, hogy saját eljárási szabályzatukat megsértve a tartózkodásokat nem tekintik szavazatoknak. Aztán nyilvánvalóan tagállami hatáskörökbe trappolnak bele.

Az oktatás vagy éppen a migráció kezelése a tagállamok belügye, az azokba való belekotnyeleskedésre semmilyen társulási szerz?dés, uniós alapító okirat nem adott Brüsszelnek fölhatalmazást. Mégis zsarolnak, a szavazati és vétójogunk elvételével fenyegetnek, visszatartják a nekünk járó pénzeket.

El?bb valamiféle „európai értékek” megsértésér?l hadováltak, aztán végül Ursula von der Leyen bizottsági elnökön keresztül kibökték: addig nem adják oda a pénzünket, míg nem engedjük be hazánkba az illegális migránsokat, nem vesszük át Nyugatról az általuk behívott, de nekik nem kell? emberfelesleget, s nem hagyjuk az óvodákban hittéríteni a szivárványos cukrosbácsikat és -néniket. Hiába van igazunk, hiába támasztja alá érveinket minden szabály, törvény, el?írás, falra hányt borsó.

A nyugat-európai országok helytartói dettó, mint a brüsszeliek. Németországban a második legnépszer?bb párt, az AfD betiltásán törpölnek. Franciaországban Macron elnöki rendelettel emelte meg a nyugdíjkorhatárt, büszkén homoszexuális miniszterelnöke pedig az ágyasát nevezte ki külügyminiszternek. Hollandiában eltörölték a véleménynyilvánító népszavazást, miután a nép kétszer szembeszegült az „elittel”. És így tovább.
A szabályokon alapuló világrend is éppen olyan, mint a történelem megel?z? uralmi rendjei: az ököljog az irányadó.

Valójában nem több, csupán egyetlen szabály van: a pofa be!

Ami viszont más, mint korábban, az az álca. Elvárják, hogy érezd magad megtisztelve, hogy elviszik neked a szabadságot, a demokráciát, a humanizmust, még ha napalm formájában is. Ám a bukásuk elkerülhetetlen. Végverg?désük hosszú lesz és véres.

Borítókép: Emmanuel Macron francia elnök (Fotó: Ludovic Marin)

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló